

[Ib Nørlund.]

Det blev også luftet, hvordan man kunne bruge en tilslutning til visse sider af energiplanen — jeg tænker på fremskridtspartiets ordfører — til at motivere usociale og ukulturelle nedskæringer. Man ved jo ikke, hvem der skal lede gennemførelsen af dette her. Jeg ved ikke, om handelsministeren mener, at regeringens liv er lige så evigt som SF's standpunkter f. eks., men det kunne jo godt være, at det bliver folk af en helt anden kaliber, som får disse redskaber i hænde.

Derfor er det afgørende, hvad flere og flere mennesker forstår, at hvor man måske i en fabrik, der laver legetøjsdippedutter, kan synes, det bør være det private initiativ, der udfolder sig, så stiller sagen sig anderledes, når talen er om sådanne store og indgribende foretagender, som vi her beskæftiger os med. Der har selve tanken om, at produktionen først og fremmest er et samfundsmæssigt anliggende og bør samfundsmæssigt bestemmes og ledes, en mulighed for at slå igennem i den brede offentlighed i en langt stærkere grad end tidligere, og derpå burde en regering som den nuværende bygge sin energipolitik.

Gert Petersen (SF):

Hr. Ninn-Hansen var inde på, at socialistisk folkeparti åbenbart var deltagere i, hvad jeg ville anse for en meget, meget snedig sammensværgelse, hvis det ellers var rigtigt, gående ud på, at vi modsætter os indførelse af a-kraft her i Danmark for at svække privatkapitalismen, medens vi samtidig af al vor styrke støtter udviklingen af a-kraft ovre østpå, sådan at de kan blive stærkere end de privatkapitalistiske lande.

Hr. Ninn-Hansen har misforstået det. Vi er tilhængere af socialisme, det er fuldkommen rigtigt, men vi er tilhængere af socialisme uden de fejl, som man har begået og begår ovre østpå, og til disse fejl hører efter vores opfattelse det centralistiske system, hvori a-kraft indgår som et element, der i sig selv er med til at fremme centralismen.

Handelsministeren var meget optaget af nogle betragtninger om evigheden. Det er jo noget, filosoferne fra tid til anden har beskæftiget sig meget med, men som jeg i øvrigt i almindelighed vil henvise til teolo-

giens, astronomiens og matematikkens gebet og af disse årsager i reglen holder mig fra. Det, som er sagen med handelsministerens plan, når jeg kalder den ambitiøs, er såmænd ikke, at den standser op efter 25 år og undlader at beskæftige sig med et endnu længere perspektiv, men det er de meget, meget eksakte tal, som tilsyneladende er klistret på. Jeg kender ikke nogen af filosoferne, der har været optaget af evigheden — enten det nu er filosoffer det ene sted eller det andet sted, enten de lever i dag eller levede i forgangen tid — som har vovet at klistre så nøjagtige talangivelser på, som handelsministeren har gjort her 25 år frem i tiden.

Det fører mig frem til det, som hr. Hilmar Baunsgaard var inde på, nemlig at man mangler en virkelig prioritering. Når man nærlæser det hele, så opdager man, at der er det ene forbehold efter det andet. Disse tilsyneladende så eksakte tal er aldeles ikke så eksakte, det er kun den hurtige læser, der tror, at de er meget eksakte. Hvilken rolle spiller disse eksakte tal? Jeg tror, de spiller den faktiske rolle, at de får mange til at glemme den nødvendige prioriteringsdiskussion, fordi man kommer til det resultat: nu skal vi altså bruge 42 mia kr. i de næste 20 år, og når vi er fremme i 1995, så ser det vældig godt ud; det har kostet nogle penge undervejs, men vi har fået meget hjem igen, og det har bl. a. disse a-kraftværker bidraget til. En virkelig prioritering vil jo medføre, at man siger: hvis man nu kun har halvdelen af pengene, hvad skal man så først bruge penge til, hvad er det vigtigste? En sådan prioritering har vi overhovedet ikke set noget af. Derfor er jeg overbevist om, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at det eneste, der vil komme op at stå indtil videre — jeg udtaler mig ikke om evigheden, hr. handelsminister — det bliver a-kraftværkerne; det andet vil så komme mere eller mindre bagefter og hen langs ad vejen, og hvilken effekt der overhovedet vil være ved det, det kan være tvivlsomt. Men disse velsignede a-kraftværker, hvormed man vil opnå en forbedring af vores olieforsyningssituation på 10 pct. — og ikke mere end 10 pct. i forhold til det øvrige, man har stillet op — disse a-kraftværker vil komme igen, sådan som man har udarbejdet planen her.